

عنوان مقاله:

ارائه مدلی جهت ارزیابی میزان آمادگی سازمان برای افزایش اثربخشی مدیریت پروژه ها از طریق تغییر مدیریت کلاسیک به کوانتومی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی مدیریت استراتژیک پروژه ها (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمدعلی شفیعا - استاد دانشکده مهندسی صنایع دانشگاه علم و صنعت ایران

آرنوش شاکری - دانشجوی دکترای مهندسی صنایع دانشگاه علم و صنعت ایران

عباس اکبری - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت اجرایی دانشگاه علم و صنعت ایران

خلاصه مقاله:

قرن بیست و یکم را قرن مدیریت نامیده اند. چرا که سرعت، قدرت عمل و انبوه بودن فرآورده های انسانی و صنعتی، نیاز به نیروی هماهنگ کننده متفکر و فرزانه ای مرسوم به مدیر دارد. وجود مدیر برای حفظ و توسعه تناسب اثربخشی و بارخیزی نهادها و سازمانهای پیچیده امروزی ضرورتی انکار ناپذیر دارد، زیرا بقا رشد سازمان ها و همچنین کارایی و اثربخشی سازمان ها به توانایی مدیر در استفاده از مهارت های مدیریتی دارد. اگر چه فایول مجموعه مهارت های مدیریتی را که هماهنگ با جهان مکانیکی تیلور بودند، با عنوان برنامه ریزی، سازماندهی، هدایت و کنترل معرفی کرد و مدیران قرن 21 به اتکا به آنها ادامه داده اند. امروزه در جهان پیچیده و پر از تغییرات مستمر، این مهارت ها به سرعت غیر قابل استفاده شده اند. آنها برای حیات در زمان های ابتدایی که سازمان ها به عنوان موجوداتی ثابت نگریسته می شدند، ساخته شده بودند. امروزه تغییرات سریع و مستمر جهان، توانایی م دیران را در به کارگیری این مهارت ها به مخاطره انداخته است، لذا علوم جدید مبتنی بر فیزیک کوانتوم، پایه ای مفهومی برای مجموعه مهارت های مدیریتی جدیدی را فراهم آورده است. این مهارت ها، مهارتهای کوانتومی نامیده شده اند که قصد این مهارتهای نوین تکمیل مهارتهای کلاسیک در علم مدیریت می باشد. هدف از این مقاله ارائه مدلی جهت ارزیابی میزان آمادگی برای افزایش اثربخشی مدیریت پروژه ها از طریق تغییر مدیریت کلاسیک به کوانتومی می باشد. در این تحقیق با استفاده از پرسشنامه های طراحی شده، نظرات کارشناسان شرکت ملی گاز ایران جمع آوری شده و بر مبنای یک مدل کاربردی و با استفاده از پرسشنامه های طراحی شده، نظرات کارشناسان شرکت ملی گاز ایران جمع آوری شده و بر مبنای یک مدل کاربردی و با استفاده از روش دلفی، انواع شاخص های مرتبط با هر یک از مؤلفه ها مورد ارزیابی و شناسایی قرار گرفته است. با استفاده از چنین مدلی می توان میزان آمادگی برای تحول از مدیریت کلاسیک به کوانتومی جهت افزایش اثر بخشی مدیریت پروژه ها را تعیین نموده و راهکارها و استراتژی های مناسب جهت بهبود نقاط ضعف آن ها را ارائه نمود.

کلمات کلیدی:

اثربخشی، مدیریت پروژه، مدیریت کلاسیک، مدیریت کوانتومی، مهارتهای مدیریتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/242907>

